

Vizualizace zločinu v normalizační kinematografii

Abstrakt

Práce se zabývá otázkou, nakolik a jakým způsobem se normalizace prostřednictvím státem řízené kinematografie podepsala na podobě zobrazování zločinu a zločinnosti ve snímcích kriminálního a detektivního žánru. Předkládaná práce se pokouší zachytit schémata a mantinely, ve kterých se pohybovala dramaturgie české filmové žánrové produkce během tzv. normalizace. Práce vychází z možností porovnání dostupných dat a studií o reálné kriminalitě s jejím filmovým obrazem. Součástí práce je kapitola věnovaná mezioborovým, zejména sociologickým souvislostem zkoumání zločinu a jeho reflektování společností. Další část textu zahrnuje historický a právně-historický kontext zkoumaného tématu, resp. proměn trestního práva. Společně s popisem některých vybraných motivů filmového vyprávění a zhodnocením, nakolik a jakým způsobem jsou vybraná kriminologická témata (např. recidiva, problém sociálních patologií) reflektována dobovou odbornou literaturou (případně statistikami) a filmem, ilustruje práce na konkrétních příkladech, jakými způsoby se normalizační ideologie mohla projevit ve filmové produkci sloužící primárně k zábavě diváků (veřejnosti). Dovětkem práce zhodnocuje i další možnosti analýzy takového souboru, včetně nastínění některých limitů, které jsou jí vlastní.

Klíčová slova: zločin, normalizace, film